

El segell oficial

«Sóc del parer que a mesura que s'acosti el 27-S el factor clau de la batalla no serà el carrer sinó les institucions»

Diu en Salvador Cardús que el concepte indecís se l'ha inventat l'adversari per fomentar la divisió identitària i que aquesta categoria en realitat "barreja indiferents, porucs, desinformatats, apàtics i cagadubtes, entre d'altres". No em barallaré amb en Salvador per una qüestió semàntica. Al final, siguin indecisos o porucs, indiferents o desinformatats, aquells que encara no han decidit la seva posició són el *target* principal tant de l'independentisme com de l'unionisme. Tothom els vol convèncer perquè és cert que, sumats, decanten la balança.

Hi ha una angoixa evident en les files sobiranistes sobre aquest tema. La por de no ser prous, de quedar-nos curts. Una angoixa agreujada per la inesperada ressaca del 9-N, que tot just ara comencem a superar gràcies a fets constatables com la millora de les relacions entre Mas i Junqueras o el nomenament del comissionat Viver Pi-Sunyer i dels assessors d'ERC en matèries clau de la transició nacional. I gràcies, sobretot, a la inestimable col·laboració els darrers quinze dies del TC i les seves prohibicions en diferit, del CPPG i la seva particular visió de la llibertat d'expressió del jutge Vidal, de José Bono i les seves simpàtiques comparacions amb els nazis, de Juan Carlos Monedero i els seus somnis irreals, del ministre Wert i les seves obsessions toreres, del delegat del govern espanyol a Andalusia i la seva afirmació xenòfoba sobre Albert Rivera (quina delícia veure Rivera tastant la seva medecina: poesia pura), i de tants i tants altres inestimables col·laboradors de la causa.

Sembla, doncs, que la moral sobiranista repunta i és moment de recordar que és igual de vàlid un vot decidit cinc minuts abans d'anar al col·legi electoral que un de convençut des de fa trenta anys. I que d'aquí al 27-S els indecisos tenen temps de canviar d'opinió vint-i-cinc vegades. Calma, doncs, perquè de temps en sobra, sobretot si les coses es tornen a fer bé com abans del 9N.

Moltes vegades hem defensat que l'actual independentisme català és un moviment de base popular i que funciona de baix a dalt. Això només es pot negar des de la mala fe. Ara bé, sóc del parer que a mesura que s'acosti el 27-S el factor clau de la batalla no serà el carrer sinó les institucions. Quan s'apropi el moment de votar en unes eleccions plebiscitàries, molta gent es farà preguntes molt concretes que potser fins ara no s'ha plantejat seriosament. Preguntes com "i si l'estat ens talla l'aixeta, com pagarem els funcionaris el mes següent?" o "I a mi qui m'assegura que no deixaré de cobrar la meva pensió?". Preguntes que el moviment popular no pot ni ha de respondre, perquè la seva feina és una altra. Respostes que només seran creïbles si van firmades amb un segell oficial. Això és el que més li farà falta al procés els pròxims mesos: el segell oficial de la Generalitat de Catalunya. El tindrem? És exactament el que ens juguem en la crisi entre CDC i UDC.